Studiul 8

Interpretarea scrierilor profetice

TEXTE-CHEIE: ***Matei 4:1-11; 5:17-48; 1 Corinteni 16:20; Luca 10:25-28; 24:25-27,44-49***

Sabat după-amiază, 14 noiembrie

De memorat:

„Şi a început de la Moise şi de la toţi prorocii şi le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.”

Luca 24:27

După răstignire și înviere, Hristos S-a arătat la doi ucenici descurajați, care au mărturisit: „Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel, dar, cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri” (Luca 24:21). Ucenicii așteptau un Mesia care să-i elibereze pe iudei de ocupația romană. Această așteptare greșită și dezamăgirea care a urmat se trăgeau dintr-o interpretare părtinitoare, limitată, a profețiilor mesianice din Vechiul Testament.

Domnul Hristos le-a corectat înțelegerea greșită, explicându-le Scripturile dintr-o perspectivă mai largă (Luca 24:25-27). Interpretarea Scripturii oferită de El le-a deschis ochii și le-a aprins un foc în inimă (Luca 24:31,32). Apoi Domnul Isus S-a arătat și unui grup mai mare de ucenici, în Ierusalim, și „le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile” (Luca 24:45; vezi și 24:33,36,44-49).

Aceste experiențe evidențiază rezultatele pozitive ale unei înțelegeri corecte a scrierilor profetice. O înțelegere greșită a profeției poate duce la dezastru spiritual.

Biblia, propriul interpret

Modul în care interpretăm Scriptura este influențat în mare măsură de preconcepțiile noastre. Cei care consideră Biblia doar o colecție de documente antice nu reușesc să vadă unitatea dintre cărțile ei. Însă, luând în considerare principiul fundamental că „toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos” (2 Timotei 3:16), putem aprecia unitatea care stă la baza ei și o putem lăsa să fie propriul ei interpret.

1. Cum explică Domnul Isus, în Matei 5:17-48, învățăturile Vechiului Testament menționate în acest pasaj?

Matei 5:17-48

17 Să nu credeţi că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu
să stric, ci să împlinesc.
18 Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul şi pământul,
nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege înainte ca să se fi
întâmplat toate lucrurile.
19 Aşa că oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci şi
va învăţa pe oameni aşa va fi chemat cel mai mic în Împărăţia
cerurilor; dar oricine le va păzi şi va învăţa pe alţii să le păzească va
fi chemat mare în Împărăţia cerurilor.
20 Căci vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece
neprihănirea cărturarilor şi a fariseilor, cu niciun chip nu veţi intra în
Împărăţia cerurilor.
21 Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu ucizi; oricine va
ucide va cădea sub pedeapsa judecăţii.’
22 Dar Eu vă spun că oricine se mânie pe fratele său va cădea sub
pedeapsa judecăţii; şi oricine va zice fratelui său: ‘Prostule!’ va
cădea sub pedeapsa soborului; iar oricine-i va zice: ‘Nebunule!’ va
cădea sub pedeapsa focului gheenei.
23 Aşa că, dacă îţi aduci darul la altar şi acolo îţi aduci aminte că
fratele tău are ceva împotriva ta,
24 lasă-ţi darul acolo, înaintea altarului, şi du-te întâi de împacă-te cu
fratele tău; apoi vino de adu-ţi darul.
25 Caută de te împacă degrabă cu pârâşul tău, câtă vreme eşti cu el pe
drum, ca nu cumva pârâşul să te dea pe mâna judecătorului,
judecătorul să te dea pe mâna temnicerului şi să fii aruncat în
temniţă.

[26] Adevărat îţi spun că nu vei ieşi de acolo până nu vei plăti cel din
urmă bănuţ.
[27] Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu preacurveşti.’
[28] Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftească a şi
preacurvit cu ea în inima lui.
[29] Dacă, deci, ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l şi
leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din
mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă.
[30] Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o şi leapăd-o
de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale
şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă.
[31] S-a zis iarăşi: ‘Oricine îşi va lăsa nevasta să-i dea o carte de
despărţire.’
[32] Dar Eu vă spun că oricine îşi va lăsa nevasta, în afară numai de
pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; şi cine va lua de
nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurveşte.
[33] Aţi mai auzit iarăşi că s-a zis celor din vechime: ‘Să nu juri
strâmb; ci să împlineşti faţă de Domnul jurămintele tale.’
[34] Dar Eu vă spun: Să nu juraţi nicidecum; nici pe cer, pentru că este
scaunul de domnie al lui Dumnezeu;
[35] nici pe pământ, pentru că este aşternutul picioarelor Lui; nici pe
Ierusalim, pentru că este cetatea marelui Împărat.
[36] Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poţi face un singur păr alb sau
negru.
[37] Felul vostru de vorbire să fie: ‘Da, da; nu, nu’; ce trece peste
aceste cuvinte vine de la cel rău.
[38] Aţi auzit că s-a zis: ‘Ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte.’
[39] Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviţi celui ce vă face rău. Ci,
oricui te loveşte peste obrazul drept, întoarce-i şi pe celălalt.
[40] Oricui vrea să se judece cu tine şi să-ţi ia haina, lasă-i şi cămaşa.
[41] Dacă te sileşte cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el
două.
[42] Celui ce-ţi cere, dă-i; şi nu întoarce spatele celui ce vrea să se
împrumute de la tine.
[43] Aţi auzit că s-a zis: ‘Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe
vrăjmaşul tău.’
[44] Dar Eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce
vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă
asupresc şi vă prigonesc,

45 ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să
răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi dă ploaie peste cei
drepţi şi peste cei nedrepţi.
46 Dacă iubiţi numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai aşteptaţi?
Nu fac aşa şi vameşii?
47 Şi dacă îmbrăţişaţi cu dragoste numai pe fraţii voştri, ce lucru
neobişnuit faceţi? Oare păgânii nu fac la fel?
48 Voi fiţi dar desăvârşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este
desăvârşit.

O citire superficială a pasajului din Matei 5:17-48 poate crea impresia că Domnul Isus înlocuia învățăturile Vechiului Testament cu unele noi, proprii. Însă o lectură mai atentă arată clar că Isus explica dimensiunile profunde, spirituale ale Vechiului Testament. În acest sens El împlinea făgăduința din Ieremia 31:31-33, potrivit căreia, în cadrul noului legământ, legea lui Dumnezeu avea să fie pusă în mintea poporului Său și avea să-i fie scrisă în inimă (compară cu Evrei 8:8-10; 10:16).

Uneori interpretarea unui anumit pasaj apare chiar în cartea în care apare pasajul respectiv. De exemplu, în Daniel 2 găsim descrierea visului misterios al împăratului Nebucadnețar (Daniel 2:31-35), urmată de interpretarea visului (Daniel 2:36-45). În mod similar, în Matei 13 avem parabola semănătorului (Matei 13:1-9), iar apoi interpretarea ei (Matei 13:18-23). Alteori interpretarea unui mesaj este oferită ulterior de un profet. De pildă, 2 Cronici 36:22,23 confirmă împlinirea profeției despre cei 70 de ani, așa cum fuseseră prezișI în Ieremia 25:11,12 și 29:10. În același timp multe simboluri din Vechiul Testament s-au împlinit prin Hristos și numeroase pasaje din Vechiul Testament sunt interpretate în Noul Testament.

„Vechiul Testament este Evanghelia prezentată în imagini şi în simboluri. Noul Testament este substanţa. Fiecare este esențial pentru celălalt” (Ellen G. White, *Solii alese*, vol. 2, p. 104). Fără îndoială, Noul Testament este interpretul inspirat al Vechiului Testament.

> De ce este esențial să fim conștienți de supozițiile noastre atunci când studiem Biblia? De ce trebuie ca cea mai importantă ipoteză a noastră să fie aceea că avem încredere în Biblie în calitate de Cuvânt al lui Dumnezeu și că Biblia ne judecă pe noi, nu noi pe ea?

Contextul cultural-istoric

2. Ce înseamnă, în Isaia 65:17-20, că în cerurile noi şi pe pământul nou „cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr”?

Isaia 65:17-20

17 Căci iată, Eu fac ceruri noi şi un pământ nou; aşa că nimeni nu-şi va mai aduce aminte de lucrurile trecute şi nimănui nu-i vor mai veni în minte.
18 Ci vă veţi bucura şi vă veţi veseli pe vecie pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul în veselie şi pe poporul lui, în bucurie.
19 Eu Însumi Mă voi veseli asupra Ierusalimului şi mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul ţipetelor.
20 Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puţine, nici bătrâni care să nu-şi împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr şi cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.

Dacă scoatem Isaia 65:20 din contextul său istoric, am putea presupune cu ușurință existența morții și a păcătoșilor în cerurile noi și pe pământul nou. Însă această idee contrazice promisiunile din Isaia potrivit cărora morții cei drepți vor învia (Isaia 26:19) și moartea și întristarea vor înceta definitiv să mai existe (Isaia 25:8; 65:19).

Isaia 65:20 conține în mod evident un limbaj simbolic. Ce tânăr are 100 de ani? În schimb, când citim Isaia 65:17-20 în contextul său istoric, putem recunoaște că versetul se referea poetic la binecuvântarea pe care cei din poporul Israel urmau să o primească, dar numai dacă rămâneau credincioși stipulațiilor legământului (compară cu Deuteronomul 28). La fel cum a făcut Domnul Isus în Matei 24, legând evenimente iminente de unele ulterioare, Isaia arată că ceea ce urma să se întâmple atunci imediat avea să preceadă cerurile noi și pământul nou.

În Isaia, noua creație nu este în întregime plasată în viitor. Ea pătrunde deja în prezent prin lucrarea glorioasă a lui Dumnezeu de răscumpărare și de iertare. Versetul anunță că deja de pe acum, în existența prezentă a poporului Israel, Dumnezeu învinge deja moartea. Această idee este exprimată prin promisiunea longevității și a eliminării

mortalității infantile (Isaia 65:20). Toate acestea doar prefigurau ceea ce avea să vină în cele din urmă.

3. Cum se aplică 1 Corinteni 16:20 la timpul nostru prezent și la cultura noastră actuală?

1 Corinteni 16:20

[20] Toţi fraţii vă trimit sănătate. Spuneţi-vă sănătate unii altora cu o sărutare sfântă.

În cultura greacă din vremea Noului Testament, un salut între rude și prieteni apropiați era însoțit de un sărut. Pavel dă indicații în privința acestui salut cald și afectuos între credincioșii creștini, în Romani 16:16; 1 Corinteni 16:20; 2 Corinteni 13:12 și 1 Tesaloniceni 5:26. Din context putem extrage principiul biblic al întâmpinării credincioșilor cu căldură și al ajutării lor să se simtă parte din familia lui Dumnezeu. În unele culturi, sărutul ar fi nepotrivit, dar mai acceptabile din punct de vedere cultural ar fi o strângere de mână, o îmbrățișare sau o plecăciune. Indiferent de forma de exprimare culturală deci, Pavel ne încurajează să îi facem pe oameni să se simtă acceptați și iubiți în adunările bisericii.

Contextul literar

Într-o ilustrație frecvent folosită de predicatori se povestește despre un om care se confrunta cu probleme serioase și voia să cunoască voia lui Dumnezeu pentru el. A deschis Biblia și și-a pus degetul la întâmplare. S-a nimerit să fie Matei 27:5, unde se spune: „Iuda [...] s-a dus de s-a spânzurat" (Matei 27:5). Surprins de acest verset, a repetat aceeași procedură, încercând să găsească un mesaj mai încurajator. De data aceasta, degetul i-a indicat Luca 10:37 – „«Du-te de fă și tu la fel», i-a zis Isus" (Luca 10:37). Ambele sunt versete adevărate din Scriptură, dar trebuie înțelese în context. Categoric, multe denaturări ale mesajului biblic provin din practica frecventă de a izola pasaje de contextul lor literar. Această abordare expune Scriptura la tot felul de interpretări artificiale.

4. Studiază Geneza 3:1-5 și Matei 4:1-11! Cum a denaturat Satana cuvintele lui Dumnezeu prin aplicarea lor în afara contextului?

Geneza 3:1-5

1 Şarpele era mai şiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse
Domnul Dumnezeu.El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu
adevărat: 'Să nu mâncaţi din toţi pomii din grădină'?"
2 Femeia a răspuns şarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor
pomilor din grădină.
3 Dar, despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis:
'Să nu mâncaţi din el şi nici să nu vă atingeţi de el, ca să nu muriţi.'"
4 Atunci, şarpele a zis femeii: „Hotărât că nu veţi muri,
5 dar Dumnezeu ştie că, în ziua când veţi mânca din el, vi se vor
deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul."

Matei 4:1-11

1 Atunci, Isus a fost dus de Duhul în pustie, ca să fie ispitit de
diavolul.
2 Acolo a postit patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi; la urmă a
flămânzit.
3 Ispititorul s-a apropiat de El şi I-a zis: „Dacă eşti Fiul lui
Dumnezeu, porunceşte ca pietrele acestea să se facă pâini."
4 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: 'Omul nu trăieşte numai cu
pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.'"

[5] Atunci, diavolul L-a dus în sfânta cetate, L-a pus pe streaşina Templului
[6] şi I-a zis: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos, căci este scris: ‘El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; şi ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te loveşti cu piciorul de vreo piatră.’”
[7] De asemenea, este scris”, a zis Isus: „Să nu ispiteşti pe Domnul Dumnezeul tău.”
[8] Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor şi I-a zis:
[9] Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie, dacă Te vei arunca cu faţa la pământ şi Te vei închina mie.”
[10] Pleacă, Satano”, i-a răspuns Isus. „Căci este scris: ‘Domnului Dumnezeului tău să te închini şi numai Lui să-I slujeşti.’”
[11] Atunci, diavolul L-a lăsat. Şi deodată au venit la Isus nişte îngeri şi au început să-I slujească.

Unii oameni denaturează mesajul Bibliei cu sinceritate, din cauza lipsei de cunoaștere. Alții însă o fac intenționat, așa cum a făcut Satana în cele două situații menționate mai sus. Indiferent de motivație, rezultatul este întotdeauna dăunător.

În grădina Eden (Geneza 3:1-5; compară cu Apocalipsa 12:9), Satana i-a apărut Evei sub forma unui șarpe atrăgător și bizar, capabil să vorbească limbajul omenesc. Smulgând cuvintele lui Dumnezeu din contextul lor original, Satana le-a generalizat mai întâi, apoi a oferit propria interpretare înșelătoare.

Când Domnul Isus a fost dus de Duhul Sfânt în locul pustiu (Matei 4:1-11; Luca 4:1-13), „Satana a venit ca un înger de lumină în pustiul ispitei, pentru a-L înșela pe Hristos” (Ellen G. White, în *The Advent Review and Sabbath Herald*, 18 decembrie 1888). În dialogul său cu Hristos, Satana a citat greșit versetele 11 și 12 din Psalmul 91, pentru a sugera că Dumnezeu i-ar proteja chiar și pe cei care se expun intenționat unor situații periculoase.

Experiențele ispitirii din Eden și din pustiu confirmă existența marii lupte, care include interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu, atât cel rostit, cât și cel scris. Aceste exemple ar trebui să ne ajute să conștientizăm că este important să înțelegem pasajele biblice într-un mod fidel contextului lor.

De ce trebuie să evităm ispita de a scoate textele din context pentru a ne susține punctele de vedere, indiferent cât de corecte ni se par acestea?

Miercuri, 18 noiembrie

Semnificația textului

Toți creștinii ar trebui să înțeleagă personal Biblia. Biblia este suficient de clară pentru ca toți oamenii să poată înțelege calea mântuirii, dar suficient de profundă cât să provoace constant chiar și cele mai strălucite minți. Scriptura este o comoară nesfârșită de cunoaștere salvatoare, care nu poate fi epuizată.

5. Studiază Luca 10:25-28! Unii oameni susțin că Biblia nu are nevoie să fie interpretată. Dacă este așa, de ce îl întreabă atunci Domnul Isus pe învățătorul Legii: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?" (Luca 10:26)?

Luca 10:25-28

25 Un învăţător al Legii s-a sculat să ispitească pe Isus şi I-a zis:
„Învăţătorule, ce să fac ca să moştenesc viaţa veşnică?"
26 Isus i-a zis: „Ce este scris în Lege? Cum citeşti în ea?"
27 El a răspuns: „Să iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta şi cu tot cugetul tău şi pe aproapele tău ca pe tine însuţi."
28 Bine ai răspuns", i-a zis Isus; „fă aşa şi vei avea viaţa veşnică."

Pentru a înțelege sensul unui text, trebuie ca mai întâi să înțelegem cuvintele folosite, apoi, în măsura în care putem, să le înțelegem sensul în contextul literar imediat și în contextul biblic general, precum și cadrul lor istoric și cultural. În final, concluziile ar trebui să fie în deplină armonie cu învățăturile mai generale ale Scripturii. Compararea pasajelor paralele – așa cum se face adesea în cele patru evanghelii – ne poate îmbogăți înțelegerea.

6. Compară Matei 5:43-48 cu Luca 6:27-36! Cum ne ajută contextul din Matei 5:43-48 și textul paralel din Luca 6:36 să înțelegem mai bine sensul cuvântului „desăvârșit” din Matei 5:48?

Matei 5:43-48

43 Aţi auzit că s-a zis: ‘Să iubeşti pe aproapele tău şi să urăşti pe
vrăjmaşul tău.’
44 Dar Eu vă spun: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei ce
vă blestemă, faceţi bine celor ce vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei ce vă
asupresc şi vă prigonesc,
45 ca să fiţi fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să
răsară soarele Său peste cei răi şi peste cei buni şi dă ploaie peste cei
drepţi şi peste cei nedrepţi.
46 Dacă iubiţi numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai aşteptaţi?
Nu fac aşa şi vameşii?
47 Şi dacă îmbrăţişaţi cu dragoste numai pe fraţii voştri, ce lucru
neobişnuit faceţi? Oare păgânii nu fac la fel?
48 Voi fiţi dar desăvârşiţi, după cum şi Tatăl vostru cel ceresc este
desăvârşit.

Luca 6:27-36

27 Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultaţi: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri,
faceţi bine celor ce vă urăsc,
28 binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, rugaţi-vă pentru cei ce se
poartă rău cu voi.
29 Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i şi pe cealaltă. Dacă îţi
ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa.
30 Oricui îţi cere, dă-i; şi celui ce-ţi ia cu sila ale tale, nu i le cere
înapoi.
31 Ce voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel.
32 Dacă iubiţi pe cei ce vă iubesc, ce răsplată vi se cuvine? Şi
păcătoşii iubesc pe cei ce-i iubesc pe ei.
33 Dacă faceţi bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Şi
păcătoşii fac aşa.
34 Şi dacă daţi cu împrumut acelora de la care nădăjduiţi să luaţi
înapoi, ce răsplată vi se cuvine? Şi păcătoşii dau cu împrumut
păcătoşilor, ca să ia înapoi întocmai.
35 Voi, însă, iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine şi daţi cu
împrumut, fără să nădăjduiţi ceva în schimb. Şi răsplata voastră va fi
mare şi veţi fi fiii Celui Preaînalt; căci El este bun şi cu cei
nemulţumitori, şi cu cei răi.

[36] Fiţi dar milostivi, cum şi Tatăl vostru este milostiv.

Printre cele mai importante trăsături ale unui interpret fidel al Scripturii se numără combinația dintre minuțiozitate și umilință. Să nu uităm că niciunul dintre noi nu deține adevărul! Toți vedem „ca într-o oglindă, în chip întunecos”.

Ar trebui să căutăm întotdeauna o doctrină sănătoasă (2 Timotei 4:1-5). Un principiu esențial de urmat este să ne concentrăm pe ceea ce înțe legem, pe ceea ce este clar și să construim pornind de acolo. În multe cazuri, aceasta ne va ajuta, cu timpul, să înțelegem lucruri care acum nu sunt clare. Înainte de veșnicie, vor exista întotdeauna întrebări fără răspuns.

> Gândește-te la un moment în care nu ai înțeles ceva care te-a frământat profund, dar ulterior ai primit explicația! Cum te ajută acea experiență să ai încredere în Dumnezeu în privința lucrurilor din Cuvântul Său pe care deocamdată încă nu le înțelegi?

Prezentarea Bibliei

Atunci când studiem Biblia ar trebui să ne concentrăm pe două scopuri principale: creșterea spirituală personală și conducerea altora la o relație mântuitoare cu Domnul Isus. Hristos l-a definit pe adevăratul creștin drept acela care este călăuzit de Duhul Sfânt „în tot adevărul" (Ioan 16:13), care trăiește „cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4:4) și care îi învață pe alții „tot" ce a poruncit El (Matei 28:20).

7. Ce putem învăța din modul în care Hristos a explicat Scripturile în Luca 4:16-30 și Luca 24:25-27,44-49?

Luca 4:16-30

16 A venit în Nazaret, unde fusese crescut, şi, după obiceiul Său, în
ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească
17 şi I s-a dat cartea proorocului Isaia. Când a deschis-o, a dat peste
locul unde era scris:
18 Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc
săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima
zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea şi orbilor,
căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsaţi
19 şi să vestesc anul de îndurare al Domnului."
20 În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului şi a şezut jos.
Toţi cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El.
21 Atunci, a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele
acestea din Scriptură, pe care le-aţi auzit."
22 Şi toţi Îl vorbeau de bine, se mirau de cuvintele pline de har care
ieşeau din gura Lui şi ziceau: „Oare nu este acesta feciorul lui Iosif?"
23 Isus le-a zis: „Fără îndoială, Îmi veţi spune zicala aceea: 'Doctore,
vindecă-te pe tine însuţi' şi Îmi veţi zice: 'Fă şi aici, în patria Ta, tot
ce am auzit că ai făcut în Capernaum.'"
24 Dar", a adăugat El, „adevărat vă spun că niciun proroc nu este
primit bine în patria lui.
25 Ba încă, adevărat vă spun că, pe vremea lui Ilie, când a fost încuiat
cerul să nu dea ploaie trei ani şi şase luni şi când a venit o foamete
mare peste toată ţara, erau multe văduve în Israel,
26 şi totuşi Ilie n-a fost trimis la niciuna din ele, afară de o văduvă din
Sarepta Sidonului.

27 Şi mulţi leproşi erau în Israel pe vremea proorocului Elisei, şi totuşi
niciunul din ei n-a fost curăţit, afară de Naaman, Sirianul."
28 Toţi cei din sinagogă, când au auzit aceste lucruri, s-au umplut de
mânie.
29 Şi s-au sculat, L-au scos din cetate şi L-au dus până în sprânceana
muntelui pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie.
30 Dar Isus a trecut prin mijlocul lor şi a plecat de acolo.

Luca 24:25-27,44-49

25 Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuţilor şi zăbavnici cu inima, când
este vorba să credeţi tot ce au spus prorocii!
26 Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri şi să intre în slava
Sa?"
27 Şi a început de la Moise şi de la toţi prorocii şi le-a tâlcuit, în toate
Scripturile, ce era cu privire la El.
44 Apoi, le-a zis: „Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că
trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui
Moise, în Proroci şi în Psalmi."
45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile.
46 Şi le-a zis: „Aşa este scris şi aşa trebuia să pătimească Hristos şi să
învieze a treia zi dintre cei morţi.
47 Şi să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui,
pocăinţa şi iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.
48 Voi sunteţi martori ai acestor lucruri.
49 Şi iată că voi trimite peste voi făgăduinţa Tatălui Meu, dar
rămâneţi în cetate până veţi fi îmbrăcaţi cu putere de sus."

Isus Hristos a fost, este și va fi întotdeauna „Calea, Adevărul și Viața" (Ioan 14:6). Chiar și așa, predicarea Sa a fost profund ancorată în Scripturi. De exemplu, Marcu 1:14,15 spune: „După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea şi propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu. El zicea: «S-a împlinit vremea şi Împărăţia lui Dumnezeu este aproape. Pocăiţi-vă şi credeţi în Evanghelie.»" Timpul indicat făcea trimitere clară la Daniel 9:24-27. În Predica de pe Munte (Matei 5 – 7), El a citat Exodul 20:13,14 (Matei 5:21,27). În Luca 4, a citat Isaia 61:1,2. Domnul Isus a fost un predicator profund biblic.

Un alt exemplu este capitolul 8 din Faptele apostolilor. Aici ni se spune că famenul etiopian a „venit la Ierusalim ca să se închine" (Faptele apostolilor 8:27), ceea ce înseamnă că era familiarizat cu religia iudaică și cel puțin cu unele dintre ceremoniile ei. El deținea chiar un exemplar al cărții Isaia, pe care o citea cu ardoare în drumul

spre casă. Totuși nu putea înțelege profeția despre Robul purtător de păcat și de aceea a căutat pe cineva care să i-o explice.

Această experiență ne învață câteva lecții importante. În primul rând, simpla citire a unui pasaj din Scriptură nu duce întotdeauna la o înțelegere profundă a textului. În al doilea rând, în studiul Scripturii putem, și ar trebui, să învățăm unii de la alții. În al treilea rând, avem o responsabilitate personală să le împărtășim altora mesaje biblice sănătoase.

Explicațiile date de Filip pe marginea cărții Isaia și a altor pasaje din Vechiul Testament l-au condus pe famen la botez (Faptele apostolilor 8:35-39; compară cu Psalmii 51:12). Prezentările pe care le facem și noi pe baza Scripturii ar trebui să aibă același scop (vezi Ioan 17:17).

> Chiar dacă uneori avem nevoie de ajutor pentru a înțelege textele, crezi că este bine să fim ferm convinși de ceea ce credem?

Citirea scrierilor lui Ellen White

Iată câteva îndrumări pentru a înțelege și aplica corect scrierile lui Ellen White! Începe cu rugăciune, cu o atitudine pozitivă și cu o minte deschisă, nu cu un spirit de îndoială!

(I) Mentalitatea este o lentilă care colorează tot ce auzim, citim și vedem. Avem nevoie ca Duhul Sfânt să ne îndrume gândirea. După cum a remarcat chiar Ellen White, „dacă vei cerceta Scripturile pentru a-ți justifica părerile proprii, nu vei descoperi niciodată adevărul. Cercetează cu scopul de a afla ce spune Domnul!" (*Parabolele Domnului Hristos*, p. 112). Același lucru este valabil și în ce privește scrierile ei.

(**II**) Ține seama de contextul a ceea ce citești! Oamenii și-au bazat adesea înțelegerea asupra scrierilor lui Ellen White pe o afirmație izolată sau pe un fragment de paragraf scos din contextul istoric sau literar original. Ellen White a scris că „trebuie luat în considerare timpul şi locul" (*Solii alese*, vol. 1, p. 57). Această nefericită practică de a ignora contextul a cauzat și continuă să cauzeze nenumărate probleme pentru unii membri ai bisericii.

(**III**) Concentrează-te asupra principiilor! Care este ideea principală (sau ideile principale) pe care autoarea o evidențiază într-un anumit pasaj? De exemplu, în 1894, Ellen White le-a scris membrilor bisericii din Battle Creek condamnând cumpărarea de biciclete (vezi *Mărturii pentru biserică*, vol. 8, p. 50-53). Principiul pe care Ellen White urmărea să-l promoveze era administrarea corectă a resurselor oferite de Dumnezeu, cum ar fi banii (pe atunci, bicicletele erau foarte scumpe).

(**IV**) Studiază tot ceea ce a scris Ellen White pe o anumită temă! Analizează afirmațiile mai greu de înțeles în contextul învățăturii ei generale pe subiectul respectiv! Ea a deplâns folosirea greșită a scrierilor ei: „Mult din ceea ce este prezentat drept o solie din partea sorei White slujeşte scopului de a răstălmăci cuvintele sorei White, în aşa fel încât să fie o mărturie în favoarea unor lucruri care nu sunt în concordanţă cu intenţia şi gândirea ei" (*Solii alese*, vol. 1, p. 44).

(**V**) Asigură-te că Ellen White a spus cu adevărat lucrul respectiv! Există numeroase afirmații atribuite ei în mod fals. Cea mai sigură cale de a verifica dacă o afirmație îi aparține este să o căutăm la sursă. După ce am verificat unde se găsește, o putem examina folosind principiile corecte.

Ni s-a oferit un dar minunat prin scrierile profetice ale lui Ellen White. Este foarte important să citim corect aceste scrieri, care pot fi – și sunt – o binecuvântare pentru milioane de oameni. Este tragic când ele sunt folosite greșit și aplicate eronat.

Studiu zilnic: Psalmii 93 – 99; Ellen G. White, Educație, cap. 12 și 13

1. Care este podoaba Casei Domnului pentru tot timpul?
2. Ce a jurat Dumnezeu în mânia Lui?
3. Ce anume formează temelia scaunului de domnie al lui Dumnezeu?
4. Cine au fost cei care au chemat pe Domnul și au fost ascultați?
5. *Prin ce anume stârnește Biblia interesul fiecărei minți și face apel la fiecare inimă?*